

1969

AZƏRBAYCAN TARİXİNİN HEYDƏR ƏLİYEV DÖVRÜ:

qüdrətli dövlət, güclü xalq, möhtəşəm inkişaf

2019

Tarix heç zaman xalqlara asan nailiyyətlər, hamar yollar qismət etmir. Hər xalq öz dövlətini qurmaqdan, sərhədlərini möhkəmləndirməkdən, milli ideallarını gerçəkləşdirməkdən ötrü çətinliklərdən keçir, qurbanlar verir, məhrumiyyətlər yaşayır. Ona görə də, demək olar ki, bütün xalqların tarixində yolayrıcları, çıxılmaz məqamlar, ağır sınaqlar dövrü olur. Onları bu sınaqlardan çıxaranlar, uğurlarına vəsülə olanlar isə məhz tarixi yaradan böyük şəxsiyyətlərdir.

Tarixə çevrilmiş tələlər

Onları adbaad sadalayıb həyat və fəaliyyətlərini nəzərdən keçirməyə, düşündürmə ki, lüzum yoxdur. Çünki bu şəxsiyyətlərin ömrü, keçdikləri həyat yolu, apardıqları mübarizə tarixə bəllidir. Onların yaşadıkları zaman da, məkan da, bu insanların tələləri də bir-birindən xeyli fərqlidir. Müxtəlif dövrlərdə, ayrı-ayrı ictimai-tarixi situasiyalarda yaşayıb fəaliyyət göstərmişlərinin onların həyatı bənzərsizdir. Amma bu şəxsiyyətləri birləşdirən bir ortaq cəhət də var. Həmin insanların taleyi, ömrü mənsub olduqları xalqın tarixinə çevrilib. Onların həyatı adı bir insanın yaşadığı ömür deyil. Bu ömrün hər bir anında, hər bir səhifəsində xalqın tarixi ilə bağlı zəngin, mürekkəb əsrlər var.

Bu yazıda da məramın taleyi Azərbaycan xalqının tarixinə qovuşaraq ona şöhrət, şərəf, məşhurluq gətirmiş böyük şəxsiyyət - Ulu Öndər Heydər Əliyev haqqında düşüncələrimi sizlərə bölüşməkdir. Əvvəlcədən bilirm ki, əgər bu böyük dövlət adamının həyat və fəaliyyətindən ətraflı bəhs etmək istəyirsə, Azərbaycanın 50 illik tarixinin bütün məqamlarına toxunmalıyıq.

50 il, yarımsərhətli bir dövr insanın doğulandan kamillik məqamına qədər keçib gəlmiş böyük bir yoldur. 50 il bir dövlət üçün də böyük bir əsərdir tarixidir. Azərbaycan bu yarımsərhətli Heydər Əliyev ideyaları işığında milli dövlətçilik yollarında çətin, amma çox şərəfli bir yol keçib, özünün müqəmməl tarixini yazıb. Amma hərdən düşündürəm ki, Heydər Əliyev üst-üstə 34 il deyil, çox qısa bir müddətdə ölkə rəhbərliyinə davam etsaydı, yene tarixdəki möhtəşəm ucağına qərar tutacaqdı. Çünki belə nəhəng şəxsiyyətlər nə qədər qərribə səslənsə də, zamanın özünə də qalib gəlir.

Xalq adamı

Heydər Əliyevdən əvvəl fəaliyyət göstərmiş dövlət xadimləri ölkənin inkişafı üçün o dövrün imkanları, mövcud şəraiti çərçivəsində bacardıqları işləri görmüşdülər. Amma görülməmiş qalan, insanların rəncidə salan problemləri kifayət qədər çox idi. O zaman Azərbaycan ikinci Dünya müharibəsindəki qələbədən sonra bütün ittifaq məkanında geniş vüsət almış inkişaf proseslərindən kənarda qalırdı. Bu proseslərə varmaq, inkişaf axınına qoşulmaq insanların arzu eddikləri kimi məqsədyönlü deyildi.

Heydər Əliyev o dövrdə respublika rəhbərliyinə sanki xalqın arzularından gəlirdi.

İnsanların 46 yaşlı cavan rəhbərə böyük ümidlərinin çin olması isə çox gözləməyə ehtiyac qalmadı. 1969-cu ilin 14 iyulundan Heydər Əliyev öz xalqının arzu və ümidləri ilə birgə çiyin-çiyinə fəaliyyətə başladı. Özüm şahidəm ki, həmin günlərdə əhali arasında necə yüksək əhvali-ruhiyyə, canlanma, gələcəklə bağlı xoş gözləntilər vardı.

Azərbaycanın bütün təbəqələrindən olan insanların bu seçmə ükrədən sevinməsinin əsas səbəbi onların Azərbaycana rəhbərliyə gəlmiş bu fəvqəladə şəxsiyyətə sözün həqiqi mənasında inanması, ona ümid cırağı kimi baxması idi. Çox keçmədi ki, Lider zirvəsinə yüksələrkə dünya siyasətçiləri sırasında öncül mövqeyə çıxan Heydər Əliyev fenomeni ona bəslənən ümidləri doğrultaraq, əsl xarizgər yaratmağa başladı. Xalqın öz liderinə, onun ali ideyalarına olan inamının geniş vüsət alması Ulu Öndər tərəfindən yerinə yetirilən əməli tədbirlərə, onun titanik zəhmətinə, gərgin fəaliyyətinin əyani nəticələrinə əsaslanırdı.

Halal zəhmət

Bunu dəfələrlə məclislərdə, söhbətlərdə adamlardan eşitmışəm. Yazılarmda da qeyd etmişəm. İndi bir daha xatırlatmaqı təkrarçılıq yox, sadəcə fakta düzgün münasibət fürsəti kimi dəyər-

ləndirərək yazıram: Heydər Əliyev 1969-cu ildə respublika rəhbərliyinə gələnə qədər Azərbaycanda əhəlinin xeyli qismi pul-paranın, normal güzəranın nə olduğunu bilməyib. Əfsuslar olsun ki, o illərdə xüsusilə kənd yerlərində insanların böyük ekseriyyətinin yaşadığı tavanı da, döşəməsi də həşirdən olan daxmalardan, qara damlardan heç birini muzey eksponatı kimi saxlamamışıq. Düşünürəm ki, muzeylər təkcə tarixin qürur gətirən inkişaf pillələrini deyil, xalqın əzablarını xatırladan məqamları da əyani şəkildə sərgiləməlidir. Olub-keçənlərə obyektiv qiymət verməyə şərait yaratmalıdır.

İndi çox yaxşı xatırlayıram ki, aradan cəmi 10 il keçməmiş, artıq 1980-ci illərin əvvəlində insanlarımız haçansa aldıqları cüzi əmək haqqını, illərlə güzəran keçirdikləri, övlad dünyaya gətirib boya-başa çatdırdıqları qazma daxmaları "qorxulu yuxu" kimi xatırlayırdılar.

Kəndlərimizdə, qəsəbələrimizdə üstü şiferli, kiramidli, hündür, müasir evlər yan-yanı sıralanmışdı. İnsanların əyni-başı, süfrələrin təamları dəyişmişdi. Həyətlərdə şəxsi avtomobillər görünməyə başlamışdı. Bütün bunların hamısını təmin edən ölkə rəhbərinin həyata keçirdiyi siyasət idi. Hey-

dər Əliyevin Azərbaycan rəhbərliyinə gəlişinə qədər səhərdən axşama kimi tarlalarda tər töküüb, qəpik-quruş alan insanlar tamam başqa dövrə, şəraitə, yeni imkanlar mühitinə düşmüşdülər.

Fərdi qaydada heç kime pul paylamırdı, kiməsə maddi kömək göstərmirdi. Sadəcə olaraq işlər düzgün qurulmuşdu. Nəzərdə, effektivlik yüksək səviyyədə təmin edilmişdi və bunun müsbət nəticələri də hər bir insanın həyat və məişətində özünü hiss etdirirdi. Vətəndaşlar halal zəhmətlərinin barını dada bilirdilər.

Onun rəhbərliyi ilə ölkədə bütün proseslər bir-birinə paralel gəlirdi, bir-birini ahangdar şəkildə tamamlayırdı. Və onların hər biri ən xırda detalına qədər şəxsən Heydər Əliyevin öz nəzarətində idi. Ulu Öndərin verdiyi məqsədyönlü qərarlar, Moskvada təsdiqlənən nail olduğu inkişaf proqramları, yerlərdəki kadr təyinatları, güzəşt-siz, prinsipial iş metodları sayəsində Azərbaycan canlanıb inkişaf edirdi. Məsələn, kolxozlar, sovxozlar daha bol məhsul əldə edib, varlanmağa başlayırdı, imkanlar artıqca sadə əmək adamlarının gördükləri iş müqabilində qazancaları artırdı. Üstəlik, kəndlərdə asfalt yollar çəkilir, məktəblər, xəstəxanalar, klublar, mədəniyyət evləri, uşaq bağçaları tikilirdi.

Azərbaycanda güclü sənayeləşmə dalğası başlamışdı. Ölkədə yeni zavodlar inşa olunurdu. Minlərlə Azərbaycan gənci bu zavodlarda işlə təmin olunub öz həyatını qururdu, vəzifə pillələrində də, qazanc artımında da addım-addım irəliləyirdi. Üstəlik, Heydər Əliyev bu gənclərin yaşaması, ailə ilə qurub ev-əşiq sahibi olması üçün Bakıda və ölkənin mərkəzi şəhərlərində, əsas sənayeləşmə zonalarında böyük yaşayış məsəsləri tikirdi. O illərdə şəhərlərimizdə böyük bir tikinti bumu başlamışdı. İnsanların mənzil ehtiyacları ardıcıl olaraq yavaş-yavaş təmin edilirdi.

Vətən sevgisinin gücü

Ümummilli Lider hələ keçmiş SSRİ dövründə Azərbaycanda xalq təsərrüfatının bütün sahələrini inkişafını həmahəng surətdə, ardıcılıqla həyata keçirir, yeniliyə, tərəqqiyə sədd yaradan keçmişdən miras qalmış mənəvələri, lüzumsuz stereotipləri inamla aradan qaldırırdı. Onun düşüncənə bəyni sanki istirahət bilmədən daim fəaliyyət göstərərək Azərbaycanın gələcəyi naminə yeni-yeni ideyaların eskizlərini hazırlayıb və dərhal da reallaşmasına şərait yaradırdı. Heydər Əliyevin uzaqgörən siyasəti nəticəsində respublika ən müxtəraq, müasir islahatların təbii və həyata keçirilməsi meydana çevrilmişdi.

Bu baxımdan Ümummilli Liderin həyat və fəaliyyətini işıqlandıran yazılara baxdıqca, kitabları

50 illik əfsanəvi yol

verəqədilikcə hərdən düşündürəm ki, deyəsən biz bu böyük dövlət adamının hər anı böyük bir tarixə çevrilən ömür yolunu, gördüyü işləri hələ də lazımi şəkildə araşdırmamışıq, xalqa təfsilatı ilə çatdırmamışıq.

Keçmiş SSRİ-nin Dövlət Plan Komitəsinin sədri işləmiş, ittifaq məkanının bütün iqtisadi düymələrini aç qala ovcunun içi kimi bilən, həmin proseslərin nəinki iştirakçısı, həm də təkanvericisi olan Nikolay Baybakovun "Azərbaycanı Heydər Əliyev qədər sevən ikinci bir insan yoxdur" fikrini xatırlayıram.

Həqiqətən, Ümummilli Liderin o illərdə gördüyü işlər təkcə bir dövlət xadiminin üzünə düşən vəzifələrin icrası deyildi. Bu, xalq, dövlətə dərin sevginin ifadəsi idi. Ümummilli Liderin 1969-1982-ci illərdə respublikamız, xalqımız üçün gördüyü işləri sadalamağa çalışmıram, başa düşürəm ki, o titanik fəaliyyətin ümumi mənzərəsini və nəticələrini araşdırmaq bir yazının, yaxud bir kitabın işi deyil. Sadəcə, birca cümlə ilə ümumiləşdirmə etmək istərdim: Azərbaycan dövlətinin gerçək müstəqilliyinin sarsılmaz, fundamental təməli məhz 1969-1982-ci illərdə, Heydər Əliyevin ölkəmizə birinci rəhbərliyi dövründə qoyulmuşdu.

Ədalət carçısı

Tarix boyu hakimiyyətə can atıb buna nail olan şəxsiyyətlər haqqında çox oxumuşuq. Amma bu nailiyyət ancaq seçilmiş, müdrik və qətiyyətli şəxsiyyətlərin hakimiyyəti dövründə xalq, dövlət üçün əsl nemət çevrilib. Məhz bunu nəzərdə tutan fransız müştəfəkkiri Pol Anri Holbac demişdir: "Hakimiyyət yalnız o vaxt böyük nemət olur ki, onun əldə edən adama təbiət tərbiyə və alimənablıq, qüvvətli ruh, geniş ürək, dərin ağıl, böyük təcrübə vermişdir".

Nəsirəddin Tusi yazırdı: "Hökmranlıq o adama yaraşır ki, cəmiyyət xəstələndikdə onu müalicə edə bilsin. Çünki hökmdar ölkənin həkimii yerində olmalıdır". Nə yaxşı ki, təbiət və tarix bu ülvü keyfiyyətləri Heydər Əliyev şəxsiyyətində birləşdirmişdi.

Heydər Əliyev 1969-cu ildə ölkə rəhbərliyinə gəlişi ilə cəmiyyətə ədalət gətirdi. Haqqın gücünə insanların öləmiş inamını bərpa etdi. İnsanlar gördülər ki, artıq yuxarlarda onların da sözünü deyən, dərdlərini bilən, problemlərini eşidən var.

O vaxtlar Azərbaycan Respublikasının SSRİ-nin tərkibində olmasına baxmayaraq, Ulu Öndər kəinmədən, heç nədən və heç kimdən ehtiyat etmədən cəmiyyətin tərbiyəsi, illərdən bəri kök atmış problemlərin həlli ilə məşğul olurdu. Üzərinə məsuliyyəti götürməkdən çəkinmirdi. O, bütün bunları diplomatik məharətlə yerinə yetirə-

rək mərkəzinə ona nəyi isə irad tuta biləcəyinə də yol vermirdi, çünki reallaşdırdığı ən mühüm layihələri ehmə tənzimləyirdi. Buna görə yəddəri, o dövrdə deyildiyi kimi, əsl dayağı məhz Heydər Əliyev idi.

Amma təkcə onlarınmi?!

XX əsrin 70-ci illərinin əvvəllərindən etibarən Ulu Öndərin təşəbbüsü ilə hər il yüzlərlə gənc keçmiş Sovetlər İttifaqının ən mötəbər ali məktəblərində müxtəlif peşə və ixtisaslar üzrə təhsil almağa göndərilirdi. Bu, gələcəyin kadr hazırlığının təminatına istiqamətlənmiş uzaqgörən siyasətin reallaşması idi. O, gənclərin təhsilə, işlə təmin olunmasına, hərtərəfli inkişafına, inkişafı üçün parلاق təşəssüm etdirən zəngin bir sima idi. Onu milli dəyərləri, varlığını və tarixi taleyimizlə bağlayan çoxlu möhkəm, qırılmaz tellər var idi.

O dövrdə Heydər Əliyevin təkcə ittifaq oxucularının deyil, demək olar ki, bütün dünyanın maraqla oxuduğu "Literaturnaya qazetə"da çap olunmuş "Qoy ədalət zəfər çalsın!" sərlövhəli müsahibəsi nəinki keçmiş Sovetlər İttifaqı miqyasında, eləcə də bütün dünyada böyük rezonans doğurmuşdu. Keçmiş ittifaqdaqı mənəvi asqınalardan, cəmiyyətdəni dayaq-larını sarsıdan rüşvətxorluq, ayrı-seçkilik, korruptsiya hallarından narahat olan, onların aradan qalxmasını arzulayan müxtəraqi düşüncəli ziyalılar, elm adamları, ədəbiyyat, mədəniyyət, incəsənət xadimləri keçmiş ittifaqın hər yerində Heydər Əliyevin fikirlərini, cəmiyyətdə haqq-ədalətin öz yerini tutması üçün həyata keçirdiyi fəaliyyəti təqdir edirdilər. Onun uğurlu iş təcrübəsinin bütün dünyada təbiiqini vacib sayırdılar.

Zəhmət adamlarının himayədarı

Heydər Əliyev insanların düşüncələrini dəyişdirməyə qabil lider idi. Onun rəhbərliyi dövründə ən mühüm dəyişikliklər insanların zəkasında baş verirdi. C.Cabbarlının əsərlərində "Şüurlarda inqilab, düşüncələrdə inqilab" çağırışı yada düşür. Cəmiyyət üzvləri ayağırdılar ki, xoşbəxt gələcək, yüksəliş yalnız təhsildə, elmde, bilikdədir. Ulu Öndər təhsili Azərbaycan insanı üçün bir dəyərə çevirə bilmişdi. Ali məktəblərin qapılarını imkansız balaların önünə açmışdı. Dövlətin yaratdığı təhsil imkanları bir qrup sovet imtiyazsızlının əlinə çıxıb, ümumilikdə xalqın dəfəsinə çevrilmişdi.

Ümummilli Lider əliqabarı zəhmət adamlarının himayədarı idi. Bütün görüşlərdə, tədbirlərdə, səfərlərdə Heydər Əliyevin gözü bu adamları axtarırdı. Onlarla ünsiyyətdən zövq alırdı. Çünki bilirdi ki, dövlətin gücü, inkişafın təməli onların əlinin qabarı, alınının tərili ilə yoxlulub. 1970-80-ci illərdə yüzlərlə gənc pambıqçı, üzümçü,

sağıcı məhz Heydər Əliyevlə iş üstündə görüşdən sonra respublikanın nüfuzlu ali məktəblərinə daxil olmuşdu. Onların ümidi, himayədarı, o dövrdə deyildiyi kimi, əsl dayağı məhz Heydər Əliyev idi.

XX əsrin 70-ci illərinin əvvəllərindən etibarən Ulu Öndərin təşəbbüsü ilə hər il yüzlərlə gənc keçmiş Sovetlər İttifaqının ən mötəbər ali məktəblərində müxtəlif peşə və ixtisaslar üzrə təhsil almağa göndərilirdi. Bu, gələcəyin kadr hazırlığının təminatına istiqamətlənmiş uzaqgörən siyasətin reallaşması idi. O, gənclərin təhsilə, işlə təmin olunmasına, hərtərəfli inkişafına, inkişafı üçün parلاق təşəssüm etdirən zəngin bir sima idi. Onu milli dəyərləri, varlığını və tarixi taleyimizlə bağlayan çoxlu möhkəm, qırılmaz tellər var idi.

Heydər Əliyev "Gənclər bizim gələcəyimizdir" dedikdə Azərbaycan gələcəyinin ağıllı, savadlı, bacarıqlı, təşəbbüskə, vətənpərvər, peşəkar gənclərin ixtiyarında olmasını arzulayırdı. O, bilirdi ki, gənclər cəmiyyətin indikatoru, lakmus göstəricisidir. Hər bir cəmiyyətin səviyyəsini müəyyənləşdirən əsas qüvvə yüksək intellektə malik gənclərdir. Ümummilli Lider həmişə deyirdi ki, "Dövlətimizin gələcəyi bizim gənclərimizə nəyi və necə öyrətməyimizdən asılıdır". Hər bir ölkənin istər intellektual, istər mədəni, istər elmi, istər siyasi, istərsə də idarəçilik, dövlətçilik səviyyəsi onun gənclərinin səviyyəsi ilə ölçülür. Bütün bunları incəliklərinə qədər bilən, həttə sərraf gözləri ilə onların görməyən tərəflərini belə görə Ulu Öndər gənclərin təhsilə, tərbiyəsinə, ictimai-siyasi baxışlarının itiliyinə diqqət yetirərək həmin təbəqənin bu istiqamətdə inkişafına geniş şərait yaradırdı. Bununla da o, XXI əsrin yüksək səviyyəli insanların yetişdirdi. Milli-mənəvi dəyərlərimizin, vətənpərvərlik, azərbaycançılıq duyğularımızın səfəliyinə, ucalığına, savadlılığına çalışırdı. Bu yanaşma tərzii ilə Heydər Əliyev Azərbaycanda yüksək səviyyəli cəmiyyət qura bilən, onu beynəlxalq miqyasda layiqincə təmsil etməyə qadir olan, vətəni, milləti göz bəbəyi kimi qorumağa, ictimai-milli mənəfeyi öz şəxsi mənəfeyindən üstün tutmağa qadir gəncliyi formalaşdırdı.

Milli şüurun oyanışı

Heydər Əliyev xalqı, insanları, vətəndaşı yaxşı mənada heyrləndirməyi bacarırdı. Amma təəcübləndirmək onun məqsədi deyildi. Heyratlı məqamlar onun qətiyyəti addımlarından, üstad gədişlərindən, insanların bəyindən xəbər verən davranışlarından irəli gəlirdi. Məsələn, respublikaya

rəhbər təyin edildiyi ilk ildə - 1969-cu ildə Azərbaycan Dövlət Universitetinin (indiki BDU) 50 illik yubileyindəki çıxışını Azərbaycan dilində təqdim edəndə hamı təəccüb içində qalmışdı. Bir anlıq təəvvür edək: sovet hökumətinin qılıncının kəsərlili dövrü, üstəlik universitetin yubileyində başqa millətlərin nümayəndələrinin iştirakı, dövlət əhəmiyyətli bir tədbir... Amma respublikanın 46 yaşlı gənc rəhbəri öz məruzəsini Azərbaycan dilində edərək görünən və görünməyən bütün qadağaları aşırı. Bu, əslində Azərbaycanın o vaxtiki siyasi elitasına sətiləli mesaj idi. Məhz həmin çıxışdan sonra ölkədə Azərbaycan dilinə münasibət kökündən dəyişdi. Paytaxtda ana dilində məktəblərin sayı artı. Heydər Əliyevin apardıdığı siyasət milli şüurun oyanışına təkan verdi.

Bu, bir cəsarət, qətiyyət, vətənpərvərlik nümunəsi idi...

Heydər Əliyev bu nümunəni tarixin başqa anlarında da təkrar etmək nəmənmişdi. Milli ruhun daşıyıcısı olan ziyalılarımızı təzviq və təqiblərdən qoruyanda, bu ruhu əks etdirən əsərlərə himayədarlıq edib onlara həyat qazandıranca, keçmiş SSRİ-nin ali rəhbərlərindən biri kimi Kremldə çalıdğı illərdə Azərbaycan və ümumilikdə müsəlman ölkələri ilə bağlı göstərdiyi təşəbbüskilikdə də, prinsipiallıqda da...

Eyni cəsarət nümunəsini biz Bakıda törədilmiş 20 Yanvar qırğından dərhal sonra, o dövrdə Moskvada təqəüdüçü həyatı yaşayan Heydər Əliyevin ailə üzvləri ilə birgə Azərbaycanın Moskvadakı nümayəndəliyinə gəlib bu qırğı-

ila ölkəmizin iqtisadi müstəqilliyi üçün zəruri əsaslar formalaşdırdı. Demokratik islahatlar dönməz xarakter daşımağa başladı.

Heydər Əliyev mahiyyətcə təkamülüçü lider idi. O, islahatların radikal şəkildə deyil, addım-addım həyata keçirilməsinin tərəfdarı kimi çıxış edirdi, bu prinsipi hər zaman qoruyurdu. Əsas məqsədi istənilən ictimai-iqtisadi dəyişikliklər zəminində xalqın əziyyət çəkməməsi idi. Ölkəmizdə aparılan islahatlar gedişində də belə oldu. 1995-ci ildə qəbul edilmiş Konstitusiyaya, qanunlar o qədər mükəmməl şəkildə, dəqiq və həyatı gücə qabil hazırlandı ki, onların tətbiqində hər hansı narazılıq elementləri yaranmadı. Bir çox postsovet ölkələrində baş verən mənfi tendensiyalar ölkəmizdə təkrarlanmadı. Ən mühümü isə Heydər Əliyev Azərbaycanın gələcək onilliklər üzrə inkişafı üçün strateji istiqamətləri müəyyənləşdirdi və planlarını onun cismani yoxluğu dövründə də davam etdirməyə qadir qüdrətli lideri, mükəmməl ağıla və qabiliyyətə malik dövlət rəhbərini yetişdirdi.

Yarımsərhətli tarixin ən böyük nailiyyəti

Ulu Öndərin ideyaları işığında vətəni tarixinin ən qüdrətli mərhələsinə yetirmiş Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin bu gün müstəqil dövlətimizə rəhbərlik etməsi 1969-cu ildən başlanmış yarımsərhətli tarixin ən böyük nailiyyətidir. Çünki bu gün cənab İlham Əliyevin Azərbaycana sonsuz sevgi ilə həyata keçirdiyi işlərin hər birində həm də Ulu Öndər Heydər Əliyevin yarımqıcı qalmış arzuları var.

Ümummilli Lider Azərbaycanı regionun lider dövləti kimi görmək istəyirdi. Prezident İlham Əliyev vətəne bu statusu uğurla qazanırdı. Azərbaycan bu gün global layihələrin həlledici tərəfi, Avropanın enerji təhlükəsizliyinin əsas təminatçısı, sosial-iqtisadi inkişaf təmpinə görə öncül ölkələrdən biri kimi hər kəsni hesablaşdıqı, mövqeyinə hərmətlə yanaşdığı müxtəraqi bir ölkədir.

Heydər Əliyev milli sərvət kimi qoruyub inkişaf etdirdiyi tolerantlıq ənənələri, Azərbaycanı özünə vətən bilən hər kəsni içində bütövləşik vəhdət yaratdığı azərbaycançılıq ideologiyası ilə ölkəmizin hüzur dolu məkan olmasını istəyirdi.

Azərbaycanın bugünkü inkişaf mənzərəsi Heydər Əliyevin çin olmuş arzusuudur. Ölkəmiz bu gün bütün dünyada tolerantlıq, mədəniyyətlər dialoqu məkanı kimi tanınır, multikultural dəyərlərin genişlənməsinə dəstək olur və bu dəyərlərə örmək ölkə kimi qəbul edilib.

Azərbaycanın Birinci vitse-prezidenti, Ulu Öndərin adını daşıyan fondun rəhbəri Mehriban xanım Əliyevanın təşəbbüsü ilə həyata keçirilən layihələr bütün dünyada ölkəmizin adını ucaldırı, ona şərəf gətirir. İnsana və insanlığa ali dəyərlər əsilyar.

Heydər Əliyev Azərbaycanın abadlığını, müasirləşməsinə, Azərbaycan insanının sosiallaşmasını, rifahının yüksəlməsinə, bliklərlə ümumiləşməsinə istəyirdi. Cəmiyyətimizi gələcəyə hazırlamaqdan ötrü ardıcıl tədbirlər həyata keçirirdi. İndi bu istiqamətlərin hər biri üzrə böyük nəticələr gözündədir. Azərbaycan başdan-başa siyasətini dəyişmiş, daha böyük nailiyyətləri irəlilə olan abad bir ölkədir.

Vətənin hər yerində abad, işıqlı məktəblər öz qapılarını xalqın balalarını üzünə açır. Gənclərə təhsil almaq, fərdi inkişafı məşğul olub bilik və bacarıqlarını artırmaq, karyera qurmaq üçün əlverişli imkanlar yaradılır. Azərbaycanın zəngin yeraltı, yerüstü sərvətləri üzərində dövrümüzün və əslində bütün zamanların ən dəyərli sərvəti - insan kapitalı formalaşdırılır.

Azərbaycan bu gün qüdrətli orduya malik, düşmən Ermənistan üzərində həm sosial-iqtisadi, həm hərbi, həm də diplomatiya sahəsində böyük üstünlüklərə malikdir. İndi beynəlxalq aləmdə süzümüz daha ucadan əşidilir, böyük güclər rəyimizlə hesablaşılır. Azərbaycan gələcəklə bağlı aydın yola, dəqiq strateji istiqamətlərə malikdir. Ulu Öndərin bir zamanlar bütün dünyaya bəyan etdiyi kimi, Azərbaycan vətəndaşının ən gözəl səbəhləri öndədir. Azərbaycan dövlətinin ən qüdrətli zamanları irəlidedir! Azərbaycanın müstəqilliyi daimidir, əbəddir, dönməzdir!

Nurlana ƏLİYEVA,
Bakı Slavyan Universitetinin rektoru, professor, YAP Qadınlar Şurasının sədri